

ЈАНА АЛЕКСИЋ, рођена 1984. у Крагујевцу. Основне и мастер студије завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на студијском програму Српска књижевност и језик са општом књижевношћу. Докторску дисертацију „Милан Кашанин као тумач нове српске књижевности” одбранила је 2016. године на истом факултету. Запослена је на Институту за књижевност и уметност у Београду као виши научни сарадник. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Тойао камен*, 2014; *Уицање*, 2017; *Аријел* Аноним, 2018; *На средини / ѿговима*, 2020; *Показне вежбе*, 2025. Студије: *Ойседнућа йрича – йоейика романа Горана Пејровића*, 2013; *Жудња за лейошом и савршенством – йеурйјска димензија књижевноумейничкој сйваралашйва*, 2014; *Кулйурна идеолойија Милана Кашанина*, 2019; *Књижевна мисао Милана Кашанина*, 2020; *Мејайоейичносйи – йрилози йроучавању йесничке самосвесйи*, 2021. Приредила више књига.

ЛАЗАР БУКУМИРОВИЋ, рођен 2001. у Чачку. Студент докторских студија српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Главни и одговорни уредник портала Поента. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Књига песама: *Уибеник свакодневице*, 2021.

ВЕРОЉУБ ВУКАШИНОВИЋ, рођен 1959. у Доњем Дубичу код Трстеника. Завршио Југословенску и општу књижевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Пише поезију. Књиге песама: *Чезња за вријом*, 1993; *Повесмо*, 1995; *Како је йихо Гостйоге*, 1999; *Двери у лијама*, 2001; *Ойросйи, јайње бело*, 2002; *Шумски буквар*, песме за децу, 2003; *Цвейна недеља*, 2004; *Свејлосйи у брдима*, изабране и нове песме, 2007; *Врилар*, 2008; *Лице*, 2009; *Изнад облака*, 2012; *Самар*, избор, 2014; *Свейи жар*, изабране и нове песме са тумачењима, 2015; *Вейар и дажд*, 2017; *Тилић*, 2020; *Лейица*, изабране и нове песме, 2022; *Жалац*, 2024; *Лија йесме*, избор, са преводом на руски језик, 2025; *Пејрове верије*, избор родољубивих песама, 2025. Објавио је монографију *Доњи Дубич* (са Драгославом Милисављевићем), 2014. Добитник је многих песничких награда. Живи у Трстенику и Доњем Дубичу. Приредио више књига.

ВЕСНА ГАЈИЋ, рођена 1982. у Београду, одрасла у Смедереву, живи у Новом Саду. Историчарка уметности, дипломирала је у Београду и стручно се усавршавала у Стокхолму. Пише научне радове, есеје и критике из области историје уметности, музеологије и студија културе, објављује у периодици.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. био је главни и одговорни уредник *Летвописа*, а 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друго лице*, 1998; *Оштри*, 2004; *Руб*, 2010; *После руба*, 2020. Књиге есеја, критика и огледа: *У видуку стиха*, 1978; *Слањање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружење*, 1988; *Образац и чин – олеги о роману*, 1995; „*Певач*” *Бошка Пејровића*, 1998; *Олеги о Вељку Пејровићу*, 2000; *Главни ђосао*, 2002; *Профили и ситуације*, 2004; *Размена дарова – олеги и записи о савременом српском ђесништву*, 2006; *Савременост и наслеђе*, 2006; *Критичке разледице*, 2008; *Трајања и сведочења*, 2011; *Олеги о Иви Андрићу*, 2013; *Сродства и раздаљине – олеги и дневнички записи*, 2014; *Осмајрачница – књижевне и оштри ђеме*, 2016; *Међу својима*, 2020; *Посећања и наговори*, 2022; *Сво дана*, 2024. Приредио више књига српских писаца.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише студије, есеје и књижевну критику. Редовни је члан САНУ и од 2020. године потпредседник Матице српске. Објављене књиге: *Критичареви ђарадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Ђјесник „Пајетике ума” (о ђесништву Павла Појовића)*, 1983; *Традиција и Вук Стефановић Караџић*, 1990; *Хазарска ђризма – ђумачење ђрозе Милорада Павића*, 1991; *Књижевни ђолеги Данила Кица: ка ђоеици Кицове ђрозе*, 1995; *Кроз ђрозу Данила Кица: ка ђоеици Кицове ђрозе II*, 1997; *О ђоезији и ђоеици српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – мошти и жртва*, 2011; *Иван В. Лалић и ђемачка лирика – једно интентекстуално исђраживање*, 2011; *Милуђин Бојић ђјесник модерне и вјесник авангарде – о ђоезији и ђоеици Милуђина Бојића*, 2020; *Сажетђа ђоеица сажимања: ка ђоеици Данила Кица III – ђенденције и доминантђе у ђрози Данила Кица*, 2023; *Ходочађња уз Усђравну земљу*, 2024; *Гојко Ђођо – црни Арђонауђ српскођ ђјесништђа: о ђоезији и ђоеици Гојка Ђођа*, 2025. Интерђју: *Досђиђи немођуће – разђовори са Јованом Делићем (разђовор водио Милош Јевтић)*, 2025. Приредио више књига српских писаца.

ЗОРАН ЂЕРИЋ (Бачко Добро Поље код Врбаса, 1960 – Нови Сад, 2024). Писао поезију, прозу, есеје, књижевну критику и студије, преводио с пољског, руског и бугарског. Књиге песама: *Талођ*, 1983; *Зђлоб*, 1985; *Унуђрађња обележја*, 1990; *Под сђшаром ђђом*, 1993; *Одуђак*, 1994;

Voglio dimenticare tutto (на италијанском), 2001; *Аз бо виде – азбучне молићве*, 2002; *Найаложено* (изабране и нове песме), 2007; *Блајло*, 2011; *Чарнок*, 2015; *Сенке М. Цр.*, 2018; *Песме њродуженој ѿрајања* (изабране и нове песме), 2021; *Азбучне молићве*, 2023. Књига приповедака: *Порѿреѿ ѿесника као умирућеѿ лава – ѿриче и фусноѿе*, 2021. Студије, есеји, огледи и критике: *Сесѿра – књѿа о инцесѿу*, 1992; *Ватѿрено крѿѿење*, 1995; *Море и мраморје – дневник ѿуѿовања ѿо Аѿулији*, 2000; *Анѿели носѿалѿије – ѿоезија Данила Киѿа и Владимира Набокова*, 2000; *Данило Киѿ: ружа–ѿесник–ѿоѿлед*, 2002; *Песник и ѿеѿова сенка. Есеји о срѿском ѿесниѿѿѿву XX века*, 2005; *Сѿварење модерној свијеѿа (1450–1878)* (коаутори Д. Гавриловић, З. Јосић), 2005; *Незасићење – ѿољска драматѿурѿија XX века*, 2006; *Са исѿока на заѿад – словенска књѿжевна емиѿрација у XX веку*, 2007; *Дом и бездомносѿ у ѿоезији XX века*, 2007; *Исѿорија Виѿолда Гомбровиѿа*, 2008; *Тесѿосѿшерон. Нова ѿољска драматѿурѿија*, 2008; *Поеѿика срѿској филма – срѿски ѿисци о филму 1908–2008*, 2009; *Позориѿѿе и филм*, 2010; *Виѿкаѿијева Луда локомѿѿива – између ѿозориѿѿа и филма*, 2010; *3 – у возовима европске класе, у дуѿим заѿвореним комѿозиѿијама, у диму и ѿеѿелу*, 2011; *Словенска чиѿанка – оѿледи и ѿреводи из словенских књѿжевносѿи XX века*, 2013; *Позориѿѿе луѿака у Новом Саду – оснивање* (коауторка Љ. Динић), 2014; *Драматѿурѿки ѿосѿскриѿѿум*, 2014; *Уѿѿѿреба ѿрада – савремени новосадски роман*, 2014; *Поезија као сеизмоѿраф – ѿовори и ѿоѿовори*, 2019; *Целулоидна књѿжевносѿ – књѿжевносѿ и филм*, 2019; *Луѿкарски симулакруми – ѿрилози исѿорији луѿкарских ѿозориѿѿа у Србији*, 2021. Приредио више књѿга и антологија.

МИЛУТИН ЂУРИЧКОВИЋ, рођен 1967. у Дечанима. Завршио је студије књѿжевности на Филолошком факултету у Приштини, где је и магистрирао. Докторирао на Филозофском факултету у Источном Сарајеву. Пише поезију, прозу, драме, књѿжевну критику и публицистику. Објавио и приредио 70 жанровски различитих књѿга за децу и одрасле. Оснивач и руководилац Института за деѿју књѿжевност у Београду. Члан Европске академије наука и уметности. Превођен на 50 језика. Добитник неколико награда и признања у земљи и свету. Ради на Академији струковних студија у Шапцу. Живи у Београду.

ДРАГАНА ЈОВАНОВИЋ, рођена 1997. у Љубовији. Основне и мастер академске студије завршила је на Одсеку за српску књѿжевност на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је 2021. године одбранила мастер рад на тему „Роман *Semper idem* у светлу жанра аутобиографије”, за који је добила Бранкову награду Матице српске. Тренутно похађа докторске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је и запослена у звању истраживач-сарадник. Бави се

књижевношћу друге половине двадесетог века и савременом књижевном продукцијом.

ЈЕЛЕНА ЈОВАНОВИЋ КОСТИЋ, рођена 1988. у Врању. Завршила је основне и мастер студије на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Тренутно је докторанд Филозофског факултета (модул Језик и књижевност). Ради као асистент на Педагошком факултету у Врању. Области њеног интересовања јесу релације између библијске и српске књижевности, као и књижевност за децу.

МИЛЕНА КУЛИЋ, рођена 1994. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Дипломирала, мастерирала и докторирала на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, есеје, књижевну и позоришну критику. Бави се теоријом драмских уметности, историјском театрологијом и савременом драмом. Књиге есеја и огледа: *Летј Минервине сове – ојледи о јозоришној уметности*, 2017; *Позоришне приче – од средњеј века до дубровачке драме*, 2023. Књига песама: *Ко је расилакао Хелену?*, 2024. Приредила више књига.

СИМОНИДА ЛОНЧАР, рођена 2001. у Врбасу. Дипломирала је и мастерирала на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Пише прозу, научне радове и есеје. Ауторка је књиге прича *Пнеума*, која је 2022. објављена у оквиру Едиције „Прва књига Матице српске”.

МИЛИЦА МИЛЕНКОВИЋ, рођена 1989. у Нишу. Докторанткиња филологије, основне и мастер студије српске и компаративне књижевности завршила на Филозофском факултету у Нишу. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског и македонског. Књиге песама: *Мање од глана*, 2012; *Via Militaris, Via Dolorosa*, 2013; *Исјоснице*, 2019; *Треће крило*, избор, 2021; *Крсјосница на вејрови*, на македонском, 2023; *Наусин траг*, 2025. Романи: *Нотинсули*, 2010; *Тајна блаја Романових*, 2023. Књижевна критика и есеји: *Кријичка ђумачења*, 2016; *Песникиња, ласја земље – о живоју и ђоезији Гордане Тодоровић*, есеј, 2022; *Канон – избор из књижевне кријичке*, 2022. Приредила *Сабрана дела* Гордане Тодоровић у три тома, 2018. и 2019. и књигу *Живети збој ђесме*, 2019 – сабране песме Гордане Тодоровић из *Књижевних новина*.

ЛАЗАР МИЛЕНТИЈЕВИЋ, рођен 1992. у Краљеву. Докторирао 2020. године, доцент је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Предаје руску књижевност, руску културу и руску религијску филозофију на основним, мастер и докторским студијама. Предмет инте-

ресовања су му стваралаштво Достојевског, руска религијска и филозофска мисао, компаративна књижевност, везе између руске и српске књижевности.

ДЕЈАН МИЛОРАДОВ, рођен 1970. у Куманову, Северна Македонија. Ради као лексикограф у Одељењу за књижевност и језик Матице српске. Један је од аутора *Речника српских љовора Војводине*, св. 1–10, 2000–2010 (измењено и допуњено издање, књ. 1–4, 2019), *Орњиолошкој речника*, 2016. и *Бајтрахолошко-херјејолошкој речника српскоја језика*, 2019. Руководи четирима пројектима Одељења. Бави се највише српским зоонимима и медицинском народном терминологијом, као и теренским радом на проучавању ове дијалекатске лексике. Стручне радове објављује у периодици.

МАРКО НЕДИЋ, рођен 1943. у Гајтану код Лесковца. Пише прозу, огледе, студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Кућа у љољу*, приповетке, 1970; *Мађија љоејске љрозе*. *Сџудија о Расџку Пејџровићу*, 1972; *Нова кријичка ојредељења*, 1973; *Писци љосле I свејској рајџа као кријиччари*, 1975; *Сџара и нова љроза*. *Ојлеги о српским љрозаисџима*, 1988; *Кријичка новој сџила*, 1993; *Основа и љрича – ојлеги о савременој српској љрози*, 2002; *Проза и љоејика Мирослава Јосића Виџњића*, 2008; *Сџилска љрејлиџања – сџудије и ојлеги о српској љрози грује љоловине XIX и љрве љоловине XX века*, 2011; *Између реализма и љосџимодерне – сџудије и ојлеги о српским љисцима грује љоловине XX века*, 2012; *Поврајџак љричи – ојлеги о савременој српској љрози*, 2017; *Чарање и љлејење љриче – ојлеги о савременој српској љрози*, 2017; *Трајно и љролазно – кријичке и есеји о српској књижевносџи и кулџури*, 2018; *Кријиччки ојиси – ојлеги о српској љрози*, 2020; *Поејиччки изазови и груји ојлеги*, 2023. Приредио више књига.

ТИХОМИР НЕШИЋ, рођен 1938. у Каменици код Ниша. Завршио је Филолошки факултет Универзитета у Београду, група за Општу (светску) књижевност. Био је дугогодишњи новинар *Полиџике* и главни и одговорни уредник Издавачког предузећа Просвета из Ниша. Пише прозу. Књига путописа: *Како кујџи сунце*, 1987. Драма: *Заједнички ручак*, 1985. Романи: *Балкански крсџ*, 1995; *Плод*, 1998; *Загужбина на Вејџрилу*, 2003; *Исџовесџ добро дресираној љса*, 2011. Књиге приповедака: *Меџање мириса*, 1983; *Дуја зима до љролећа*, 1989; *Књџа о сновима*, 1993; *Гозба чула*, 1996; *Сазревање рана*, 1997; *Лаке љриче о сџраху*, 2005; *Хајгучки кладенац и грује љриче*, 2005; *Пиле и љрофеји*, 2019; *Лаке љриче о смрџи*, 2024. Живи у Нишу.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и

књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио-драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког. Објавила је преко сто књига превода свих књижевних жанрова (Шимборска, Милош, Липска, Ружевић, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбровић, Виткјевич, Анджејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Прага*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из културне археологије града*, 2006; *Imago Poloniae*, 2014; *Писма из Пољске*, 2018; *Фактомонијаже – (порирејши, живојшійиси, јубилеји, сећања, разговори, писма, мисли о ---)*, 2020; *Поешика разговора – (1980–2023)*, 2023. Објавила је и више антологија.

СОФИЈА РАКОЧЕВИЋ, рођена 2001. у Краљеву. Студент је на Одсеку за компаративну књижевност са теоријом књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише књижевне приказе и студије.

ХЕЛЕНА САВИЋ, рођена 2003. у Суботици. Студенткиња је завршне године основних студија српске књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Поред књижевне критике занима је и књижевна теорија и есејистика.

ВАЛЕРИЈ ВИКТОРОВИЧ СДОБЊАКОВ (ВАЛЕРИЈ ВИКТОРОВИЧ СДОБНЯКОВ), рођен 1957. у месту Нижњаја Појама у Краснојарском округу на југоистоку Русије. Члан је Савеза књижевника Русије и Савеза новинара Русије. Оснивач је и главни уредник књижевно-уметничког часописа *Вершикала. XXI век*. Објављивао је у бројним часописима у земљи и иностранству. Добитник је многих књижевних награда широм Русије: „Кристалне руже Виктора Розова” (Москва), Награде „Белуха Гребеншчикова” (Барнаул), Награде „Александар Невски” (Санкт Петербург), Награде „Н. И. Рилџенков” (Смоленск), Међународне награде „М. А. Шолохов” (Москва), Награде Међународног књижевног словенског форума „Златни витез”. Указом председника Руске Федерације награђен је Државном наградом „Пушкинова медаља”, а наредбом председника додељена му је и Захвалница. Председник је нижњеновгородске окружне организације Савеза књижевника Русије. Живи у Нижњем Новгороду. (С. С.)

ДРАГИЦА СТОЈАНОВИЋ, рођена 1963. у Зрењанину. Пише поезију и прозу. Књига кратких прича: *Цейелин* (коауторка А. Хајдин), 1996. Књиге песама: *Тескоба*, 1984; *Кухињска кукавица*, 1991; *Разговор са Исидором*, 1999; *Гладне исјовесџи*, 2005; *Литерарни снеј*, 2015; *Од(а)бране*

јесме, 2017; *О хрид*, 2018; *Посолица*, 2020; *Глувонема*, 2022; *Мастјер клас*, 2023; *Мала смрт*, 2024. Живи и ради у Зрењанину.

НИНА СТОКИЋ, рођена 1996. у Шапцу. Основне и мастер академске студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2020. године одбранила мастер рад „Чудо у српској драми XX века – Пекић, Симовић, Ковачевић”. Истражује савремени роман и савремену драму, пише есеје и књижевну критику, објављује у периодици. Координатор је Драмске секције Филозофског факултета у Новом Саду.

СЛАЂАНА СУБАШИЋ, рођена 1972. у Чачку. Библиотекар саветник, дипломирала је на Филозофском факултету у Новом Саду на Групи за руски језик и књижевност. Радила на Радио-телевизији Нови Сад као новинар у редакцијама забавног и информативног програма. Од фебруара 2001. је запослена у Библиотеци Матице српске, на пословима каталогизације монографских публикација. Од октобра 2007. године радила је као водитељ Завичајне збирке Војводине, а од марта 2024. ради као помоћник управника Библиотеке Матице српске и руководиоца Одељења каталогско-библиографске обраде публикација. Аутор је многих библиографија српских писаца, као и више стручних радова и превода из области библиографије, културне историје и библиотекарства.

БОШКО СУВАЈЦИЋ, рођен 1965. у Драгињу код Шапца. Докторирао је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где предаје као редовни професор. Бави се народном књижевношћу, пише поезију, есеје, студије, драме и уџбенике, преводи с бугарског. Књиге песама: *Пућ крућа*, 1997; *Харманлија*, 2002; *Сонети*. *Вајпре*, 2014; *Anima viva*, 2016; *Најрави ваздух*, изабране и нове песме, 2018; *Ко може да ти сјече*, 2021; *Уметни Боја / Посијити Боја*, 2022; *Тумане*, 2025. Књига изабраних драма: *Перијеорион*, 2015. Монографије: *Јунаци и маске – џумачења српске усмене епике*, 2005; *Иларион Руварац и народна књижевност*, 2007; *Певач и традиција*, 2010; *Дновиде воде – фолклорни елементи у српској књижевности*, 2012; *Орао се вијаче: ђредвуковски записи српске усмене поезије*, 2014; *Књига о Вуку*, 2018; *Како ујокојити иру*, 2018; *Кључ од Косова*, 2021; *Токови савремене српске драме*, 2022; *Сунце сија – фолклорни и мијски обрасци у поезији Десанке Максимовић*, 2023; *Семе божанској орача – фолклорни и мијски обрасци у савременој српској поезији и драми*, 2025. Приредио више књига.

ВУК ТРНАВАЦ, рођен 1993. у Новом Саду. Завршио је основне и мастер студије филозофије на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, а тренутно је докторанд на Одељењу за филозофију Фило-

зофског факултета Универзитета у Београду. Био је на студијским боравцима на Филозофском факултету у Атини и у Риједи. Бави се филозофијом здравља, филозофијом религије и естетиком, радове објављује у периодици. Живи и ствара у Новом Саду.

КАТАЖИНА ШВЕДА (KATARZYNA SZWEDA), рођена 1990. у Вжосовеј Полање у југоисточној Пољској. Песникиња, преводитељка, фотографкиња русинског порекла, предаје у Кракову шпански и енглески, које је студирала на Гете универзитету у Франкфурту на Мајни. Бави се и истраживњем живота Русина у Пољској, у периодима пре и после Другог светског рата, с обзиром на њихово насилно расељавање од стране Пољака. Ауторка је песничке збирке *Босорка* (реч која има више значења: ноћни лептир, чаробњакиња, вештица, вампир), коју је објавила 2020. године. За њу је добила више значајних награда: Награду председника града Бјалистока Вјеслава Казанецког, Награду-стипендију Стањислава Барањчака, Награду за поезију Sylsus. Добила је 2022. године и Креативну стипендију града Кракова за фотографију, којом се интензивно бави, допуњујући њом своје песничке збирке. Године 2023. објавила је у Књижевном бироу и песничку збирку *Земља вулгарис*. Превеојена је на више језика. (Б. Р.)

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ